

www.merhabahaber.com

f facebook.com/akademiksayfalar

CİLT: 17 • SAYI: 6
8 MART 2017 ÇARŞAMBA



Merhaba

gazetesinin her Çarşamba
okurlarına armağandır.

Kurucusu:
Mehmet Ali UZ

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayanlar: **Serdar CEYLAN – S. Melik KAYA**
srceylan@hotmail.com - s.melikkaya@gmail.com



Uzman Dr.
Mustafa AKIN

(17 Mart 1948 - 24 Mart 2000)

Ö Z E L S A Y I S I - 1 -



DR. MUSTAFA AKIN ÖZEL SAYILARI ÜZERİNE

Mustafa Bey ile ne zaman ve nasıl tanıştığımı hatırlamıyorum. Aydınlar Ocağı yönetim kuruluna girmeden önce de tanışıyorduk. Konya Aydınlar Ocağı'nda da yıllarca birlikte çalıştık. Son derece kibar ve efendi bir insandı. Doğru düşünürdü.

Çalıştığımız yıllarda hep bana yardımcı oldu. Mükemmel bir dosttu. Torunum Melik Kaya'nın kaleme aldığı hayat ve hatıratımda⁽¹⁾ onunla ilgili olarak şunları dile getirmiştım.

“Mustafa Bey şehrimizin sevilen doktorlarından. Devlet Hastanesi Başhekimliği ve İl Sağlık Müdürlüğü görevlerinde bulunmuştu. Yıllarca Aydınlar Ocağı'nda birlikte çalıştığımız arkadaşlarımızdan birisi idi. Değerli bir dost ve vefakâr bir arkadaştı. Olaylara her zaman olumlu yönden bakar, bana hep yardımcı olurdu. Makam ve mevki onun için

gelip geçici şeylerdi. Halka hizmeti, hakka hizmet telakki ederdi.

2000 yılında hac vazifesini yerine getirirken Medine-i Münevvere'de vefat etti. Naşı orada defnedildi. Konya'da da bir gıyabi cenaze namazı kılındı. Ona döktüğüm göz yaşımı hiç kimseye dökmedim. Vefatının akabinde kendisine şu satırları yazmıştım:

“Mustafa Bey, Mescid-i Nebevi'de 24 Mart Cuma günü, yatsı namazı sırasında bir kalp krizi sonucu vefat etmiş. Cennetül Baki kabristanında toprağa vermişler. Namazda yanında Saatçi Enes Bey'in oğlu varmış. İlk haber ondan ulaşmış Konya'ya.

Hem namazda Allah'ın huzurunda hem de Ravza-i Mutahharada her kula nasip olmayan bir ölüm. Cenaze namazından sonra bir dostumuz, defnedildiği kabristanı kastederek, “Ne mutlu ona, daha dünyadayken cennete girdi.” diyordu.

(1) S. Melik Kaya, Şeyhülmuahharirin Mehmet Ali Uz Hayatı ve Hatıraları, Çimke Basımevi, Konya 2016.



Soldan sağa: Mehmet Gökçe, Dr. Nuri Ahmet Sezer, Dr. Mustafa Akin, Av. Mehmet Ali Uz, Av. Abdullah Akçay, Dr. Halil Öztürk.



Aydınlar Ocağı'nın Alanya toplantısında; ön sıra Şükran Uz (1936-2014), Mehmet Ali Uz, orta sıra Nermin Öztürk, Halil Öztürk, arka sıra Mustafa Akın ve Vahide Akın.

Mescid-i Nebevî'nin bir bölümü Müslümanlar tarafından cennet bahçelerinden bir bahçe olarak kabul edilir. Ve herkes namazlarını orada kılmak ister. Dostumuzun bu söylediğine katılmamak mümkün değil.

Mustafa Akın çok sevdiğimiz bir can dostumuzdu. On yılı aşkın bir zamandan beri de Konya Aydınlar Ocağı'nda birlikte çalışıyorduk. Düşündüm, o kadar zaman bir aradaydık da, bir kere olsun ağzından kötü bir söz çıktığını ya da birisini kırdığını hiç görmedim. Daima birleştirici oldu. Doğruyu söylemekten çekinmezdi. Nezih, müeddep ve kerim bir insandı. Akl-ı selim sahibi idi, kantarı doğru tartardı. Kararlarında hataya düşmezdi. İyi bir aile reisi idi. İbadetinde ve kulluğunda en küçük bir riyasına şahit olmadık. O gıyabi cenaze namazındaki kalabalık, Konyalının onu ne kadar çok sevdiğini gösteriyordu.

Konya müstesna bir evladını, Aydınlar Ocağı değerli bir mensubunu kaybetti. Yüce Allah, can dostumuza, Mustafa Akın'ımıza merhametiyle muamele buyursun. Kederli ailesine, çocuklarına ve dostlarına sabır versin. Kabri cennet olsun.”

Aydınlar Ocağı'nda sadece Mustafa Bey'i değil daha pek çok arkadaşımızı kaybettik. Bunlardan birisi de başkan yardımcım **Prof. Dr. Sedat Temur** (1960-06.09.2007)⁽²⁾ idi. Teknik bir adam olmasına rağmen her konuda bilgisi olan kültürlü ve edebiyata meraklı biri idi. Kendisinden kültürümüzle ilgili bir yazı istediğimde itiraz etmez, hemen yazar gelirdi. Onun gibi diğer bir değerli arkadaşımız da üyelerimizden **Remzi Akhan** (1951- 01. 11. 2006)'dı⁽³⁾. Ayrıca Dr. Abdurrahman Cantekinler (1929-02.06.2005)'de⁽⁴⁾ aramızdan ayrılan üyelerimizdendir. Çok değerli ve güzel bir insandı.

Akademik Sayfalar olarak, Dr. Mustafa Akın'ın vefat yıldönümünde neşredilecek iki özel sayı hazırladık, Aydınlar Ocağı da Mustafa Akın Bey ve bu arkadaşlarımızla ilgili bir vefa gecesi tertip edecek. Hepsini rahmet ve minnetle anıyorum.

(2) Ali Temur'un oğludur. Musalla Mezarlığı'nda (126 ada, 137 parsel) mefundur.

(3) Hotamışlı Haydar Akhan'ın oğludur. İnşaat Mühendisi olan Remzi Akhan, 1 Kasım 2006 tarihinde vefat etti. Üçler Mezarlığı'na (106 ada, 1107 parsel) defnedildi.

(4) Musalla Mezarlığı'nda (132 ada 593 parsel) mefundur. Kabir taşında; "Uzunhocalardan Kasım oğlu Opr. Dr. Abdurrahman Cantekinler R. Fatih D. 1929 Ö. 02.06.2005" yazılıdır.

Prof. Dr.
Abdurrahman
KUTLU



MESLEKTAŞIM DR. MUSTAFA AKIN

Insanlar vardır bu dünyadan sessiz sedasız göçer giderler, çevrelerinden başka kimse farkında olmaz. Bazı insanlar vardır, sadece çevresi tarafından değil, birçok insan tarafından hayırla ve özlemle anılır, hatırlanırlar. Bunlar çalışmalarıyla ortaya koydukları eserleriyle yaptığı iyiliklerle, dürüstlüğüyle anılır ve hatırlanırlar. Mustafa abim bu gruba giren insanlardandı. Onu bugün birçok insan hayırla anıyor ve ona dua ediyorsa onda yukarıda belirttiğimiz hasletlerin olmasındandır.

Mustafa abim, **Akören Hastanesi**'nin ilk hekimi, aynı zamanda ilk başhekimidir. Akören halkının kendi gayreti ile Akören Hastanesi'nin yapımına (o zamanki adı ile) 1960'lı yılların başında başlanmıştı. Akören halkı ekonomik yönden çok büyük bir gücünün olmamasına rağmen böyle hizmetlere karşı duyarlı idi. 1957 yılında açılan ortaokulu da gene kendi imkânları ile yapmışlardı. Yine bu yıllarda getirilen içme suyunun kanallarının açılmasında bizzat köylüler çalışmıştı.

Akören Hastanesi, 1973 yılında **Sağlık Bakanı Dr. Vefa Tanır** (d. 1927) tarafından bir törenle açılmış ve Dr. Mustafa Akın Bey ilk başhekim olarak atanmıştı. Bakan Bey açılışta yaptığı ko-

nuşmada Akören'e torpilli davrandığını ve bir röntgen makinesi hediye ettiğini söylemişti. Bu akciğer, kol ve bacak filimleri çekebilen bir makine idi. Ben bu yıllarda Hacettepe Tıp Fakültesi'nde öğrenci idim. Mustafa abim ile ilk tanışmamız, kaynaşmamız bu dönem oldu. Mustafa abi hastanenin başhekimiydi ama hastanede başka hekim yoktu. Yani emri kendisi veriyordu, kendisi yapıyordu. Hastanenin yataklı servisi, mutfağı vardı, ama çalışanı sadece 3-5 sağlık elemanı ile birkaç hizmetliden ibaretti. Ben de Mustafa abiye yardım ediyordum. O bu şartlarda Akören ve yakın köylerden gelen hastalara poliklinik hizmeti veriyor, o şartlarda takip edilebilecek hastaları servise yatırıp takip ediyordu. Vatandaş köyüyle kentle büyük bir memnuniyet içinde idi. Çünkü yıllardan beri uğraştıkları, emek verdikleri hastane nihayet açılmıştı, sağlık hizmetlerini kolayca alabiliyorlardı, her şey için Konya'ya gitmeyeceklerdi.

Mustafa abim bu hastanede çok güzel hizmetler verdi. Yörenin insanı olması dolayısı ile (Mustafa abim, Akören'e üç km kadar uzakta bir köy olan **Üskü-se** yeni adı ile **Orhaniye**'li idi) halkla çok güzel diyalog kurdu. İnsanlarda onu kendinden biri



Vahide Akın, Gökçe Kutlu, Mustafa Akın, Abdurrahman Kutlu, Gözde Kutlu ve Ruhuşen Kutlu.

olarak kabul ettiği için hiç yadırganmadı, çok sevildi ve sayıldı. Mustafa abim herhalde Akören’de üç yıla yakın kaldı.

Bir yaz günü akşamı ailecek Mustafa abimlere oturmaya gitmiştik. Ama Mustafa abim yüksek ateşler içinde yatıyor, aldığı ilaçların etkisiyle terleme had safhada idi. Bu arada köyünden (Orhaniye’den) bir hasta geldiğini haber verdiler. Gidip o hastayı görmeye mecali yoktu. Ben gidip muayene edeyim dedim. Gelen erkek bir hasta idi ve hastanın şuuru kapalı idi, etrafı kalabalık idi. İçeride bir kişiyi bırakıp diğerlerini odadan çıkardım ve hastayı muayene masasına aldım. Hastayı muayene ettim, tansiyonu çok yüksek idi. Hastaya tansiyon düşürücü bir iğne yaptım. Biraz sonra hasta kendine geldi, gözlerini açtı, çok geçmeden daha iyi oldu, destekle yürüyerek gitti. O arada biri yaklaştı, hafif bir sesle **“Doktor bey iyi yapmadın”** dedi. **“Niye”** dedim? **“Bu gelenler oğulları, damatlarıydı, hastadan ümitle-**

rini kesmişlerdi, kapının önünde beklerken malları bölüşmüşlerdi” dedi.

Mustafa abi, ihtisasa gidinceye kadar Akören’de görev yaptı. Yaz tatilinde köye geldiğim zamanlarda sık sık beraber olurduk, ava giderdik. Hatta bir keresinde rahmetli Ahmet Abisi de vardı. O da ava meraklı idi. Akören belediyesi kadirşinashlık göstermiş hastanenin bulunduğu caddeye **“Dr. Mustafa Akın Caddesi”** ismini vermiştir.

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi’nin kuruluş aşamasında 1983 yılının başlarında Konya’ya geldikten sonra Mustafa abiler ile daha sık görüştük. Saygıdeğer eşi **Vahide Hanım’ın** öteden beri bildiğimiz **misafirperverliği** ailelerimiz arasında samimi sıcak dostluğun oluşmasına vesile oldu. Eşim **Dr. Ruhuşen Kutlu** ile hastalar ve hasta sahiplerinin problemleri, davranışları hakkında “Dr. Hanım” diye diye uzun uzun sohbet etmesini, hem de nükteli bir şekilde konuşmalarını unutamıyoruz. Hafta sonları



Soldan sağa: S. Kamil Akın, Emre Akın, Vahide Akın, Gözde Kutlu, Prof. Dr. Ruhşen Kutlu, Prof. Dr. Abdurrahman Kutlu, Dr. Mustafa Akın.

bazen bizim, bazen de Mustafa abilerin bahçesinde yaptığımız mangal partileri ve sohbetleri, aynı dönemde gittiğimiz Kuzuluk kaplıca günleri hafızalarımızda bugünkü gibi tazeliğini koruyor. Ailecek her zaman hasret ve özlemle anıyoruz kendisini.

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin kuruluş aşamasında onunda fakültede görev almasını tavsiye ettim, ama o bulunduğu yerde çalışmayı tercih etti. 1980'li, 1990'lı yıllarda başhekimlik, sağlık müdürlüğü, **Aydınlar Ocağı**'nda görevlerde bulundu. Bu görevler fedakârlık isteyen meşakkatli görevlerdir. Ama Mustafa Abi bu görevleri

hiç şikâyet etmeden yıllarca yürüttü. Birçok hizmeti içerisinde özellikle çok emeği olduğu, çok uğraştığı **Beyhekim Hastanesi'nin** yerinin tahsis edilmesi ve inşaatının başlamasıdır. Bugün büyük bir kapasite ile hizmet veren Beyhekim Hastanesi rahmetli **Haydar Koyuncu** ve Dr. Mustafa Akın'ın eseridir dersek yanlış olmaz.

Onun dürüstlüğü, çalışkanlığı, hekimlik ahlakı yeni yetişenlere örnek olsun. Mustafa abiyi daha çok hizmetler verebileceği yaşta kaybettik, hem de kutsal topraklarda. Ne diyelim, takdir Allah'tan, mekanı cennet olsun...



Medine'de hurma bahçesinde Dr. Mustafa Akın ve rifıkları.

AZİZ BİR DOST DR. MUSTAFA AKIN'IN ARDINDAN



Abdullah
AKÇAY

B abamı kaybettiğimde henüz dokuz yaşındaydım. Hac vazifesi için kutsal topraklara gitmişti. Geri dönmedi. Yol arkadaşları onu veda tavafında Kabe'nin çevresinden bir türlü uzaklaştıramadıklarını anlattılar. Kızgın güneş altında saatlerce tavaf etmiş. Nihayetinde o gün **Allah-u Ekber** diyerek can vermiş. Üzerindeki ihramıyla **Cennet'i Mualla'ya** defnetmişler. Doğrusu kıymetli atamın mezarını bile ziyaret edemememin acısını yıllarca kalbimde hissettim. Bu sebeple bir akşam **Mustafa Akın** kardeşimin **Medine**'de vefat ettiği haberini aldığımda teessürüm sonsuzdu. Gıyabında kıldığımız cenaze nama-

zı sırasında, sadece değerli arkadaşımı değil, sevgili babamı da sanki yeniden kaybetmiş gibi yüreğim kanamıştı. Allah'ın nuru kabirlerinden hiç eksilmesin.

Ahirette şahidim ki, Dr. Mustafa Bey kabrin öte tarafını görek yaşayan insanlardandı. Hoşgörü, tevazu, gülyüz ve cömertlik yaşamının bütününe hakimdi. **"İnsanı insan yapan ne kadar erdem var ise, günümüzde çok horlanıyor."** diye üzüldü. Onun nezdinde toplumda kötülüklerle mücadeleyi şiar eden kişiler, bu ülkenin gerçek sahibi olmayı hak edenlerdi. Kendine muhalif fikirdeki insanları bile sabırla dinlemesine, onlarla neş'eli sohbetler yapmasına hay-



Kıbrıs gezisinde, Rauf Raif Denктаş (1924-2012) ile Aydınlar Ocağı üyeleri.

Merhaba
Akademik Sayfalar



Mehmet Ali Uz, Dr. Mustafa Akın ve Aydınlar Ocağı Konya Şubesi.

ret ederdik. **“Bizler Hz. Mahmut’un (A.S.) nesliyiz. Başka fikirdeki kişilere kırıcı muamelede bulunmak, Türk Halkına fayda yerine zarar getirir. İnsanları beyhude yere incitemek lazım dostlar!”** derdi. Gariplere ikramı çok severdi. Ücretsiz çantasını kaptığı gibi, evlerine muayeneye giderdi. Hem de kar, kış demeden. Tek hayır dua karşılığında...

Son Hac vazifesine hazırlanırken, arkadaşlarla hangi ortamda biraraya gelsek, heyecanına hakim olamıyordu. Türlü vesileyle çevresine coşkusunu yansıtıyor; **“Lebbeck, Lebbeck, geliyor aciz kulun Rabb’im! Kavuşmanıza az kaldı.”** diye yüksek sesle haykırıyordu. O **“geliyorum”** dedi. Allah **“Buyur kulum!”** diyerek yanına kabul ediverdi. Meğer ne muhteşem bir arzu ve Yaratana samimi bir muhabbet ile gitmiş de, bizler onu ziyadesiyle anlayamadığımız.

Bir başka seyahatimizde de Butros Gali gibi hainlerin karşısında, KKTD’ni başarıyla temsil etmiş rahmetli **Rauf Denktaş’ın** (1924-2012) evinde, sofrasındayız. İkrâm edilen o leziz yemeklere hiç iltifat etmeyen doktorumuza nihayet dayanamayıp sordum. **“Kıbrıs’a adım at-**

tiğımızdan beri çok işstahsızsın. Hasta değilsin inşallah Mustafa?” sıkıntıyla fısıldadı. **“Kıbrıs’lı Türklerin, İngilizlerden yansıma alışkanlıkla, tuvalet kültürleri bize yabancı ya... Bu temizlik farklılığına bir türlü alışamadım. Ben de fazla yiyip içmiyorum ki, abdest yenileme güçlüğü çekmeyeyim diye.”**

Otele dönünce yarı şaka, yarı ciddi lisanla diğer arkadaşlara bu konuşmamızdan bahsettim. Herkesin gözü nemlendi. Arkadaşımızın nereye giderse gitsin, her daim secdeye koşacakmış gibi temizliğe ve abdeste özen göstererek, nefesine hükmetmesine hayranlığımızı gizleyemedik.

O bizlere gönül kazanmanın, yardımlaşmanın yollarını yaşayarak gösterdi. İman sahibiydi. Tüm kainatı bağrına sığdırmış gibi, Rasul-ü Ekrem’in yurduna koştu, gitti. Dudaklarında her nefes Peygamber-i Zîşan’a dua...

Sonuç; O’nunla aynı iklimde, ebediyete kadar var olma. Hayatın ahirde sürececek ikinci yarısında, en sevdiği Sultan’ın dizi dibinde felah bulma... Bu ne güzel bir hediyedir, ölümlü insan için. Binlerce rahmet ismi daima saygıya layık muhterem arkadaşımıza.

DEĞERLİ DOSTUM MUSTAFA AKIN



H. Ali
BOZDAM

Dr. Mustafa Akın ile 1977 yıllarında oğlumun tedavisi sırasında tanıştık. Klasik bir doktordan ziyade insani özellikleri çok ön plana çıkan Mustafa Akın ile yol arkadaşlığımız uzun yıllar devam etmiştir. Hiçbir insan arasında ayırım yapmayan, herkesin yardımına koşan Dr. Akın istişare sahibi biri olduğundan birbirimize saygımız ve sevgimiz hep üst seviyede devam etmiştir.

Uzun yıllar zamanımız birlikte geçen bu değerli kişilik hakkında birkaç yaşadığımız olayı örnek vermek istiyorum.

Siyasetle ilgilendiğim zamanlarda o zamanki adı ile **Devlet Hastanesi** olan şimdiki Numune Hastanesi'ne başekim ihtiyacı vardı. Bu işi çok başarılı bir şekilde yapacağını düşündüğümüz için bu teklifimizi samimiyetle kabul etti ve Devlet Hastanesi'nde hem yönetim hem de hastalar bakımından örnek ve unutulmaz işlere imza attı. O dönem Devlet Hastanesi çok iyi bir duruma geldi. Başarılı bir şekilde görevini devam ettiren Mustafa Akın takdirleri topluyordu.

Dönemin **Sağlık Bakanı Av. Halil Şıvgın** (1950) hastaneye inceleme gelmiş ve memnun bir şekilde ayrılırken bizden bir isteğimiz

olup olmadığını sormuştu. Biz de Mustafa Akın'ın daha büyük görevlerde hizmet etmesi inancıyla boş olan Sağlık Müdürlüğümüze atama yapılmasını dile getirdik. Sayın Bakanımız ise hiç tereddüt etmeden çok büyük başarılar gösteren Dr. Mustafa Akın'ı ilimize Sağlık Müdürü olarak atadı.

Tam bir devlet ve millet adamı olan Mustafa Akın artık başarılı hizmetlerini bu yeni görevinde yerine getirecekti. Konyamız ve ülkemiz açısından, Mustafa Akın'ın büyük bir kazanç olduğunu, yaşadığı süre içerisinde herkes görmüştür.

Bu iş ilişkileri dışında Mustafa Akın ve biz bir aile idik. Bu konuda da birçok paylaşımlarımız olmuştur.

Haftalık sohbetlerimiz olurdu. Bir grup arkadaşımız ile Akın da bu toplantılara katılır ve istişarelerimiz devam ederdi. Onun ile son toplantımızı kendi evinde hacca gitmeden önce yapmıştık.

Yeri zor doldurulacak bir dostumuz olan Mustafa Akın, Hac görevini yerine getirirken Medine'de hakkın rahmetine kavuştu.

Gerçekten örnek alınacak özellikler gösteren Mustafa Akın'ı unutmamızın zor olacağını birkez daha ifade ederken, Allah'tan rahmet diliyorum.



Vali Necati Çetinkaya, Dr. Mustafa Akın, H. Ali Bozdam, Konya'da bir törende.

Dr. Halil
ÖZTÜRK



MUSTAFA AKIN AĞABEY

İlk tanışmamız 1979 yılında, Konya merkez 5 no.lu Sağlık Ocağı'nda görev yaptığım günlerde olmuştu. Dahiliye uzmanı bir ağabey ile tanışmıştım. Duyduğum ve gördüğüm kadarı ile örnek alabileceğimiz bir büyüğümüzdü. **Tabip Odası** seçimleri ile ilgili bir toplantıda görüşmüş ve istişarelerde bulunmuştuk. Danışma ihtiyacı duyduğumda yardımcı olmuştu. Sonra ihtisas ve mecburi hizmet yaptığım dönemde Konya dışında olduğum için temasımız olmadı.

Dr. Mustafa Akın,
Dr. Halil Öztürk.

1990'da Konya Devlet Hastanesi'nin, Aile Hekimliği Özel Dal Eğitim Hastanesi haline gelmesi

ile ilan edilen Klinik Şef ve Yardımcılığı görevlerine talip olduk ve sınav sonucu; Mustafa ağabey Dahiliye Klinik Şefi, ben de Klinik şef yardımcısı kadrolarına atandık. İşte bundan sonra yaklaşık on sene birlikte çalıştık. Bu süre zarfında kendisini yakından tanıma fırsatım oldu.

Mustafa ağabey sakin kişiliğiyle dikkat çeken, nazik, beyefendi tavırları hemen fark edilen birisiydi. Kimseyi kırmamaya özen gösterirdi. Gerektiği kadar konuşur, esprili bir üslup kullanırdı. Saygılı ve nezaket kuralları içinde kalırdı. Çalışkan, işini düzgün ve ciddiyetle yapan birisiydi. Güvenilir bir dosttu. Adildi, sadece kendini düşünmez başkalarını da düşünürdü.

Köylülerinin meseleleri ile yakından ilgilenir. Çözebileceği meselelerde yardımını esirgemezdi. Olumsuz taleplerine bile sakin ve sabırla mukabele ederdi. Mali yardım isteyen bir köylüsüne bahçede yapılacak biraz iş olduğunu, yaparsa fazlasıyla ücretini ödeyeceğini söyleyince **“oof, oof beni hiç kimse annamıyor, bana çalışmak yaramıyor yav”** diye karşılık verdiğini acı bir tebessümle anlatırdı.

Kimseye yük olmamaya özen gösterirdi. İkram etmeyi severdi. Yemekle ilgili konuşmalarını dinleyen biri onu yemeye çok düşünün biri sanabilirdi. Her şeyin



kalitesini ve fiyatını bilirdi. Bol bol alır, ama yemez, ikram ederdi. Yemek davetlerini genellikle geri çevirir, “ben sizin yüzünüzü ağartmam” derdi.

Sağlam inançlı bir mümindir. İbadetlerini aksatmazdı. Günlük yaşantısında da inançlarına uyumlu yaşamaya dikkat ederdi.

Kötü söz sarf ettiğini duymadım. Zaman zaman “**hak edenin hakkını vermek, fakarının karnını doyurmak gibidir**” sözünü söylerdi. Sık sık hacca gittiği halde kötü huylarını değiştirmeyenlere “*Hacda adam düzelten makine görmedim, bazıları gittiği gibi geri geliyor maalesef*” derdi.

İşine düşkün, mesaisine riayetkardı. Kliniğimizin yerine getirmesi gereken poliklinik, icap, konsültasyon gibi işleri hiç yükünmeden yapar, şefimiz olduğu halde bana yüklemek istemezdi. İşleri hemen bölüşür ve yerine getirirdik. Birbirimizle istişare etmek ihtiyacı duyduğumuzda mesele yapmaz, danışırdık. Poliklinik görevimiz olduğu gün çoğu zaman erken gider, muayeneye başlardı. Hâlbuki şefimizdi, görev verebilirdi.

Eşine ve çocuklarına çok düşkündü. **Örnek bir aile babasıydı.** Çocuklarını çok severdi. Hatice’yi biraz daha farklı tutardı sanki.

Baş ağrısından çok çekmiştir. Migreni vardı. Muhatabını kırmamak için baş ağrısına katlanırdı. Yüz ifadesinden başının ağrıdığını fark ederdim, saklamaya çalışır, işe devam ederdi. Ancak zorla eve gönderebilirdik.

En son hacca gitme hazırlıkları yaparken çok heyecanlıydı. Eşini hacca götürebileceği için memnundu. Herkesle vedalaşır gibi helalleşiyordu. Kimseye borcunun kalmamasına azami dikkat ediyordu. Çaycı Süleyman’a aylık çay parası ödediği halde yeniden ödemek istediğinde Süleyman almak istemeyip “*gelince alınız*” deyince ısrar edip “*gelince içeriz sen al*” demişti.

Çocuk gibi sevinçliydi, heyecanlıydı. Geride takıntı bırakmamaya çalışıyordu. Gerçekten vedalaşmış demek ki.

Mustafa Ağabey’e, Allah gani gani rahmet etsin. Mekanı cennettir inşallah.



Konya Numune Hastanesi, Dr. Mustafa Akın ve diyaliz ekibi.



ARKADAŞIM DR. MUSTAFA AKIN

Mustafa Akın, 1948 yılında eskiden Çumra kazasına bağlı, şimdi ise Akören kazasına bağlı Orhaniye Köyü'nde doğdu. Aynı yılın Eylül ayında, aynı köyde doğdum. Mahallelerimiz ayrı olmasına rağmen köyde aynı yaşta ki bütün çocuklar bazen Aşağı Mahalle'de, bazen Yukarı Mahalle'de hep birlikte oyun oynar, vakit geçirirdik.

Okul çağına geldiğimiz yıl okulların açıldığı ilk günlerde Mustafa ile birlikte oyun oynarken, okulun yanına geldik. **Okulun öğretmeni İbrahim Bey**, okulun bahçesinde elini arkasına bağlamış, geziniyordu. Öğretmen Mustafa'nın dayısı idi. Mustafa birden; *"dayıma söyleylim bizi okula kaydetsin, okul talebesi olalım"* dedi. Hemen okulun kapısından bahçeye girdik, öğretmenin karşısına geçtik. İbrahim öğretmeni bizi süzdükten sonra, Mustafa; *"dayı biz okula gelmek istiyoruz, bizi okula kaydet"* dedi. İbrahim öğretmeni bize biraz baktıktan sonra, **"gidin pantolonlarınızı giyin ve babalarınızı getirin"** diyerek bizi tersledi. Biz hocadan dayak yeme-

mek için koşarak dışarıya çıktık. Köyde o yıllarda çocuklar giyecek olarak altı-yedi yaşına kadar pantolon gömlek yerine, tek tip entari giyerdi. Öğretmen o kıyafetimizi görünce, böyle okula gelinmez diye bizi azarlamıştı.

Mustafa doğruca evlerine gitmiş, ben sokakta yine oynamaya devam ettim. Babasına annesine *"beni okula yazdırın"* diye baskı yapmış. Pantolonluk ve önlüklük kumaş bulmuşlar, akşam onu Mustafa'ya göre diktirmişler ve ertesi gün sabahleyin erkenden nüfus cüzdanlarını da alıp, okula gidip kayıt yaptırmışlar. 1955 yılında Mustafa ilkokula başlamış oldu. Ben anneme babama söyledimse de *"senin yaşın küçük"* diye yazdırmadılar. Bu nedenle Mustafa hep benden bir yıl ilerde oldu. Liseyi de bir yıl önce bitirip, tıp fakültesine başladı. Aynı yaşta olmamıza rağmen benden hep bir yıl ilerde olmasının sebebi Mustafa'nın azmidir. O yaşlarda dahi aklına koyduğu şeyleri yapmaya çalışan bir mizaca sahipti.

1950'li yılların sonlarına doğru ailelerimiz Konya merkeze taşındı. Konya Ulurmak Mahallesi, Maraş Caddesi'nde evlerimiz yan yana idi. Üniversiteyi bitirinceye kadar komşuluk yaptık. Ben ortaokulun iki sınıfını Akören Ortaokulu'nda okudum. Üçüncü sınıfta Konya Karma Ortaokulu'na geldim. Mustafa o yıl Konya Erkek Lisesi'ne devam etti. Bir yıl sonra ben de Erkek Lisesi'ne başladım. İki sene liseye birlikte gittik, geldik. Mustafa 1965 yılının Haziran döneminde liseyi bitirdi. Aynı yıl çok istediği tıp fakültesi im-



Mustafa Akın, Saffet Sert, Mehmet Gül.

tihanlarını kazanarak, İstanbul Tıp Fakültesi'ne kaydını yaptırıp, devam etti. En büyük arzusu insana hizmet etmektir. Doktor olursa insanlara daha fazla hizmet edeceğine inanıyordu.

Yetiştığımız çevrede de hep söylenen **“hadi bir doktor ol da şu memlekete hizmet et”** düşüncesiy-le yetişmiştik. Ben İbrahim öğretmenimizin söylediği ve ilk defa duyduğum inşaat mühendisliğini tercih etmişim.

Mustafa okul yıllarında çok çalışkan ve zeki bir öğrenci idi. Pratik zekâlıydı. Kendisine söylenen her konunun ona göre bir cevabı vardı. Arkadaşlarına şaka yapmaktan zevk alırdı. Kendisine yapılan şakaları da olgunlukla karşılar, hiç kızmazdı. Arkadaşlar arasında onun lakabı **“Reis”** idi. Çünkü bütün arkadaşlarına hitap ederken, hep reisle başlardı.

1966 yılında İ.T.Ü. İnşaat Mühendisliği Bölümü'nü kazandım ve İstanbul'a geldim. Benden bir yıl önce İstanbul'a gelen Mustafa, bana ağabeylik yapıp, kendi kaldığı Cerrahpaşa Konya Öğrenci Yurdu'na beni de kaydettirdi. Bir yıl aynı odada sekiz arkadaşımızla birlikte kaldık. Mehmet Gül, Muzaffer Özucan, Tahir Eczacılık Fakültesi'ne devam ediyorlardı. Yurt hayatında pek çok hatırayı da Mustafa ile birlikte yaşadık. Mustafa üçüncü senenin başında Kredi Yurtlar Kurumu'nun Edirne Kapı Yurdu'na ayrıldı, böylece birlikte yurt yaşantımız bitti. Daha sonra ben de okula daha yakın Nişantaşı'nda bir eve ayrıldım.

1971 yılı sonunda her ikimiz de okullarımızı bitirdik, Konya'ya döndük. İlk görevine memleketi Akören'de muayenehane açarak başladı. Akören'e sağlık ocağının açılması için çalıştı ve sağlık ocağını açtırdı. Kısa süre sonrada Akören'den ihtisasını yapmak üzere ayrıldı. İhtisasından sonra Konya'ya gelip, ser-

best müteahhas doktor olarak insanlara hizmet etti. Bu hizmeti en iyi şekilde yapabilmek için tıp literatürünü düzenli bir şekilde takip etti. Hastalarından kalan zamanının tamamını bu takip için ayırıyordu. Bazen ailesi ve çocukları için ayıracağı zamanı da kalmıyordu.

Mustafa güler yüzlü, esprili, karşısındaki her insanın insan olduğunu düşünerek hareket eder, kalplerini kırmamaya çalışırdı. Bende Konya'da iş hayatımı devam ettiriyor, mesleğim gereği müteahhitlik yapıyordum. Sabahları genelde erken kahvaltı yapıp, evden erken çıkıyordum. Bir gün kahvaltı yaparken kapının zili çaldı. Kapıyı açınca Mustafa'yı karşımda gördüm, “günaydın reis” dedi. Ben de günaydın dedikten sonra içeriye buyur ettim. Kahvaltı sofrası da ortada idi. Sofrada tabakta birkaç yumurta görünce; “bu kadar yumurtayı kim yiyecek” diye sordu. Ben de “ben yiyeceğim” dedim. Onu duyar duymaz; “sen kendini zehirlemek mi istiyorsun” diyerek bana kızdı. Hanıma da “buna haftada iki veya üç yumurtdan fazla yedirmeyeceksin” diyerek ikazda bulundu. O günlerde fazla yumurta yemek sağlık için zararlı deniyordu. Şimdi tam tersi söyleniyor, günde iki yumurta yememiz tavsiye ediliyor.

Mustafa doğru bildiklerini meslek hayatında tavizsiz tatbik etmeye çalışırdı. Yanlış olduğunu bildiği bir konuda, ona herhangi bir işi yaptırmak ta mümkün olmazdı. Dr. Mustafa Konya Numune Hastanesi'ne doktor olarak tayin edildi. Hem hastanede çalışıyor, hem de muayenehanesinde hastalarına bakıyordu. Hastahanedeki verimli çalışmasından dolayı hastane başhekimliğine atandı. Benim milletvekili olduğum devrede birlikte çalıştığımız milletvekili ve partili arkadaşlarımız Dr. Mustafa Akın'ın sağlık müdürü olduğu zaman daha faydalı olacağını dillendiriyorlardı. Mustafa sağlık

müdürü olmak istemiyordu. Arkadaşlarım Mustafa ile olan hukukumuzu bildikleri için benim Mustafa'yı ikna etmemi istiyorlardı. Uzun bir uğraşından sonra sağlık müdürü olmayı kabul ettirdik. Fakat bir şartı vardı. Sağlık müdürlüğünde olmayan işleri kendisine teklif etmeyecektik. Biz de onun teklifini kabul ettikten sonra, Konya Sağlık Müdürlüğü görevine başladı. 1989 yılında ben bakanlık görevine atandım. Partili partisiz herkes sağlık müdürünün çalışmasından memnundu.

Bakanlık görevim sırasında Tarım Orman Bakanı ile Konya'ya bir ziyaret düzenledik. Bu ziyarette Konya'daki bütün daire müdürlerini sivil toplum kuruluşu yöneticilerini de çağırdık. Daire müdürlerinden sivil toplum kuruluşu temsilcilerinden konuşmak isteyen herkese söz verileceğini duyurduk. Sağlık Müdürü olarak Mustafa'da söz aldı. Sırası gelince de kürsüye çıkıp konuşmaya başladı. Mustafa konuştuğu tarım bakanımız **Lütfullah Kayalar** (1952)'in yüz hatları gerildi. En sonunda bana dönerek; "bu müdür nasıl konuşuyor" dedi. Bizi bir eleştiri yağmuruna tutmuştu. Çünkü bizim hatalarımızı ve doğru bildiği şeyleri hangi toplumda ve kimin yanında olursa olsun söylemekten çekinmeyen bir mizaca sahipti. Ben müdürün söylediklerinin doğru olduğunu bizim bu tür insanlara ihti-

yacımızın olduğunu söyleyip bakanı sakinleştirdim. Toplantıdan sonra en fazla tebrik edilen de Mustafa oldu.

Mustafa ile ilgili bir anımı daha anlatıp, bu yazımı bitireceğim. Mustafa herkesin hakkına saygı gösteren, kendisinde de kimsenin hakkının kalmasını istemeyen bir yapıya sahipti.

Müslümanlıkta aranan vasıfların birçoğunu birebir uygulamakta ve yaşantısını ona göre düzenlemekte idi. Hacca gitmeye karar vermiş, borcunu harcını ayarlamış, çocuklarının rızkını da ayırmış, eşiyle dostu ile de hacca gideceğini söyleyip helalleşmiş. Beni de gündüz birkaç defa aramış, ulaşamamış. Ankara'da ikamet ediyordum. Akşam eve gelince hanım; "Mustafa seni aradı, Vahide Hanım'la hacca gidecekmış, helalleşmek istiyor" dedi. Ben de hemen Mustafa'yı aradım: "Buyur Reis, beni aramışsın" dedim. "Vahide Hanım'la Allah kısmet ederse, hacca gideceğiz, hakkını helal et" dedi. "Benden yanı helal olsun, sen de bana hakkını helal et, güle güle gidin" dedim. Helalleştikten sonra telefonu kapattık. Mustafa ile son konuşmamız o oldu. Haccın son günlerine doğru Medine de ruhunu Allaha teslim edip Peygamberimizin yanında kaldığı haberini aldık.

Allah taksiratını affetsin, kabri cennet olsun...



Mustafa Akın, Mehmet Gül, Mustafa Gül ve Saffet Sert.

MUSTAFA AKIN AĞABEY'İ ÖZLÜYORUM



Dr. Sait
KARAGÜL

Sonradan adı Numune Hastanesi olan Konya Devlet Hastanesi'nde 1990 yılında göreve başlamıştım. Daha önce aynı hastanede başhekimlik ve Konya Sağlık Müdürlüğü yapmış olan Dâhiliye Kliniği şefi, sohbeti hoş, dili tatlı, cana yakın bir doktor ağabeyimizle karşılaştım. Anlatımlarını örneklerken sık sık Üsküse'den (Orhaniye), Akviran'dan bahsederek insan yapımızı açıklar, hekimle hasta arasındaki ilişki ve bağlardan, hekimle hekim arasındaki irtibatlardan, hekimle yönetici ve politikacı arasındaki münasebetlerden bahseder ve tecrübelerini aktarırdı. Bizlerin ders almasını ve hayatımızın kolaylaşmasını istedi. Hep iyiliği ve güzellikleri özlerdi. Bu ağabeyi çok sevmiştim. Tam bana göreydi, bana hitap ediyordu. Söyledikleri kalbime ve beynime işliyordu. Bu kişi Mustafa Akın Ağabeyimizdi. Bir hekim için tıbbi bilgilerin yanı sıra insanımızı tanımının, samimiyetin ve doğru iletişimin hekimlikte çok önemli olduğunu anlatıyor ve bizleri ikna ediyordu.

Beraber hacca gitmiştik, beş kişi bir odada kalıyorlardı. Ben idareci idim. Yatağı klimanın tam karşısına geliyordu. Soğuk hava, gece boyunca üstüne adeta yağıyordu. Yerini değiştirmeyi veya klimanın gece kapatılmasını önerdim ama O, "*Buranın soğuğu da hoştur.*" dedi, battaniye satın alıp üstüne örttü. "*Gerekirse*

yorgan da alırım." dedi. Yaş olarak kendinden küçük bile olsa arkadaşlarının konforunu bozmamak için klimayı söndürmüyor, yerini de değiştirmiyordu.

Gün geldi, hastaneye başhekim olarak atandım. Her gün başhekimliğe uğramasını, çayımızı içmesini rica ettim. O da her gün gelir, o yol gösterici, yapıcı fikirlerini benimle paylaşırdı. Mustafa Ağabey'in tatlı sohbetine, çaycı Süleyman'ın demli çayı şahitlik ederdi. Dini bütün diye adlandırdığımız hayırlı bir insandı. Akıl baliğ olalı beri hiç namaz borcunun olmadığını öğrendim. Bu ne güzel bir imandı.

Sevgili eşleriyle tekrar hacca gitti. Biz de sevinçle uğurladık. Hayatının her anında örnek aldığı, çok sevdiği peygamberimizin huzurunda Ravza'da, namazını kılariken ikinci rekâta ruhunu teslim ettiğini ve Hz. Muhammed'e komşu olarak Medine'ye defnedildiğini haber aldım. Ne kutlu bir ölüm diye düşünürken bir yandan da onu kaybetmenin acısını yaşadık.

O zamanlar hastanemizin diyaliz bölümünü Mustafa Ağabey kurmuş ve yönetiyordu. Başka diyaliz ünitelerinin açılmasına da öncülük ediyor ve yardımcı oluyordu. Hastanemizin diyaliz bölümünün adı, "**Dr. Mustafa Akın Diyaliz Ünitesi**" koyarak ona olan vefamızı birazcık göstermek istedik. Mustafa Ağabey toprağa değil, kalbimize girmişti. Mustafa Ağabey'i bugün daha çok özlüyorum. Peygamberimizin huzurunda ve komşu olarak nur içinde yat. Mekânın cennettir inşallah Mustafa Ağabey.

Av. Serdar
CEYLAN



DR. MUSTAFA AKIN (1948-24.03.2000)

Akören İlçesine bağlı Orhaniye Köyünde 17 Mart 1948 yılında doğdu. Babası Hacıhasanlar sülalesinden **Süleyman Kamil Akın**'dır. Annesi Hacımustafalar sülalesinden **Raziye Hanım**'dır. Ahmet, Seyit ve Emine isimli kardeşleri vardır.

İlköğrenimini Orhaniye'de, Orta ve Lise tahsilini ise Konya Ticaret ve Gazi liselerinde tamamladı. 1964 yılında girdiği **İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesini** 1970 yılında döneminin en genç mezunu olarak bitirdi. Aynı yıl Konya'da **Hükümet Tabipliği**'ne başladı. 1972 Yılında Konya 2. Ordu Komutanlığında askerlik görevini tamamladı ve sonrasında memleketine hizmet etmek amacı ile iki yıl **Akören Devlet Hastanesi'nde** çalıştı. 1975 Yılında SSK Samatya Hastanesinde başladığı **Dahiliye İhtisasını** 1979 yılında bitirerek Konya'ya geri döndü.

Muayenehane hekimliği yapmaya başladı. 1984-1987 yılları arasında **Konya Devlet Hastanesinde Başhekimlik** yaptı ve Konya'ya Hızır Acil Servisin kurulmasını sağladı. Aynı dönemde Diş Tedavi ve Protez

bölümünün hizmete vermeye başlamasını sağladı.

1987-1991 yılları arasında **Konya İl Sağlık Müdürlüğü** görevinde bulundu. Aynı dönemde **Konya Beyhekim Sağlık Kompleksinin** izin ve tahsisinin yapılmasını sağladı. 1991 yılında Konya Numune Hastanesinde **Dahiliye Klinik Şefi** oldu. Hemodiyaliz ünitesinin kurulmasına öncülük etti. Vefatına kadar geçen sürede hem klinik şefliği hem de Hemodiyaliz Ünitesinin sorumluluğunu yürüttü. Hac görevini yerine getirdikten sonra **24 Mart 2000 Cuma günü** Medine-i Münevverede yatışı namazının farzını eda ederken emanetini gerçek sahibine teslim etti. Mezarı Cennet-ül Baki Kabristanında bulunmaktadır.

Dr. Mustafa Akin, 1971 yılında Çumralı **Vahide Hanım** ile evlendi. Kamil (1972), Hatice (1974) ve Emre (1979) isimli üç çocukları oldu. **Oğlu Yrd. Doç. Dr. Kamil Akın**, Karatay İnşaat Mühendisliği Bölümü'nde öğretim üyesidir. Matematik öğretmeni Ayşegül Hanım ile evli olup, Mustafa isimli bir oğlu vardır. **Kızı Eczacı Hatice Yüzbaşigil**, İnşaat Mühendisi Rifat Yüzbaşigil ile evli olup, Hatice Berin isimli bir kızı vardır. İşletme mezunu olan **oğlu Emre Akın** ise Selçuk Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü'nde öğretim üyesi olan Arife Hanım ile evli olup, Elif Naz ve Vahide Neris isimli iki kızları vardır.

Kaynaklar

Bayram Ali Embel, Doktorlarımız: Orhaniyeli Hemşehrimiz Dahiliye Uzmanı Mustafa Akın", Konya Akören Dergisi, Ocak-Şubat 2009, Y. 8, S. 41, s. 30, 31.

AKIN Ailesi Arşivi.



Raziye Akın



Süleyman Kamil Akın